

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (laajennettu kolmas jaosto)
16 päivänä heinäkuuta 1998 *

Yhdistetyissä asioissa T-202/96 ja T-204/96,

Andrea von Löwis ja **Marta Alvarez-Cotera**, molemmat konferenssitulkkeja,
kotipaikka Geneve (Sveitsi), edustajanaan asianajaja Gerard van der Wal, Hoge
Raad der Nederlanden ja Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto
Aloyse May, 31 Grand-rue,

kantajina,

joista Alvarez-Coteraa tukee

Saksan liittotasavalta, asiamiehenään liittovaltion talousministeriön ministerineu-
vos Ernst Röder, Bonn (Saksa),

väliintulijana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies
Peter Oliver, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies
Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

joissa kantajat vaativat heille maksetusta palkasta 1.1.1989 lähtien pidätetyn yhteisön veron palauttamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit C. P. Briët, K. Lenaerts, A. Potocki ja J. D. Cooke,

kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 5.5.1998 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista 8.4.1965 tehdyn pöytäkirjan (jäljempänä pöytäkirja) 13 artiklassa todetaan seuraavaa:

”Niillä edellytyksin ja noudattaen sitä menettelyä, jotka neuvosto komission ehdotuksesta vahvistaa, yhteisöjen virkamiehet ja muu henkilöstö ovat velvollisia maksamaan yhteisöille veroa yhteisöjen heille maksamista palkoista ja palkkioista.

He eivät maksa kansallista veroa yhteisöjen maksamista palkoista ja palkkioista.”

- 2 Komissio on vuodesta 1970 lähtien tehnyt Association internationale des interprètes de conférences (kansainvälinen konferenssitulkkien järjestö) kanssa viisivuotisia puitesopimuksia (jäljempänä puitesopimukset), joissa määritellään niiden freelancekonferenssitulkkien työehdot ja palkkiot, jotka otetaan palvelukseen yhteisöjen toimielinten tarpeen mukaan.

- 3 Puitesopimusten 1 artiklan 1 kohdan mukaan sopimuksia ”sovelletaan komission palvelukseen ottamiin freelancekonferenssitulkkieihin heidän asemapaikastaan riippumatta ehdoilla, joista määrätään siinä konferenssitulkkieja koskevassa säännöksessä, jota sovelletaan siinä toimielimessä, jossa he toimivat”.

- 4 Sopimuspuolet ovat 9.12.1988 tehdyn puitesopimuksen (jäljempänä vuoden 1988 puitesopimus) johdannossa todenneet, että Euroopan parlamentti velvoittaa Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen (jäljempänä palvelussuhteen ehdot) 78 artiklan nojalla palvelukseensa ottamat freelancekonferenssitulkit maksamaan yhteisön veroa. Vuoden 1988 puitesopimuksen sopimuspuolet ovat tämän johdosta katsoeet tarpeelliseksi ”palvelussuhteen ehtojen 78 artiklan soveltamisen johdosta kyseeseen tuleviin verotusta koskeviin säännöksiin viitaten varmistaa kaikkien freelancetulkkien yhdenvertaisen kohtelun verotuksessa”.

- 5 Vuoden 1988 puitesopimuksen, joka tuli voimaan 1.1.1989, 8 artiklassa määrätään siten seuraavaa:

”Komission yhteisön kaikkien toimielinten lukuun palvelukseen ottamat freelance-tulkkit ovat velvollisia maksamaan yhteisölle veroa, josta määrätään [pöytäkirjan] 13 artiklassa.

Edellä olevaa kohtaa ei sovelleta henkilöön, joka ei ole yhteisön jäsenvaltion kansalainen, ellei kyseinen toimielin ole hyväksynyt tätä koskevaa poikkeusta.”

- 6 Jotta voitiin ottaa huomioon yhteisön ulkopuolisessa valtiossa asuvien freelance-tulkkien tilanne, 15.9.1994 tehdyn puitesopimuksen, joka koski 1.1.1994 ja 31.12.1998 välistä ajanjaksoa, 8 artiklaan otettiin kolmas kohta, jonka sanamuoto on seuraava:

”Mikäli komission maksamasta palkasta on maksettava vero yhteisön ulkopuolisessa maassa, se yhteisön veron määrä, joka on pidätetty, palautetaan freelancetulkille hänen maksamansa kansallisen veron määrään asti ensimmäisestä kohdasta poiketen, jos asianomainen esittää yhteisön ulkopuolisessa maassa maksamastaan verosta tositteet.”

- 7 Näiden puitesopimusten 23 artiklassa määrätään yksittäisten riita-asioiden ratkaisemisen osalta, että mikäli niitä ei ole saatu ratkaistua 22 artiklassa määritellyssä sovittelumenettelyssä, freelancetulkki voi nostaa kanteen yhteisöjen tuomioistuimessa, jolle on annettu toimivalta palvelukseenottoa koskevilla sopimuksissa EHTY:n perustamissopimuksen 42 artiklan, EY:n perustamissopimuksen 181 artiklan ja Euratomin perustamissopimuksen 153 artiklan nojalla.

- 8 Puitesopimuksen 23 artiklan toisessa kohdassa täsmennetään, että freelancetulkin ja toimielinten välisiin sopimussuhteisiin sovelletaan Belgian lakia, sanotun kuitenkin rajoittamatta puitesopimuksen ja sen liitteiden määräysten sekä yksittäisten palvelukseenottoa koskevien sopimusten määräysten soveltamista.
- 9 Käytännössä freelancekonferenssitulkit otetaan palvelukseen lyhyin varoitusajoin puhelimitse tai telekopiota käyttäen tavallisesti vain muutamaa päivää varten. Sopimus vahvistetaan sen jälkeen kirjallisesti, ja molemmat sopimuspuolet allekirjoittavat sen.
- 10 Kirjallisen vahvistuksen mukaan palvelukseenottoa koskee sen toimielimen antama freelancekonferenssitulkkeja koskeva säännöstö, jossa asianomainen tulkki toimii, sekä voimassa oleva puitesopimus. Vahvistuksessa viitataan myös tämän puitesopimuksen 23 artiklan oikeuspaikkalausekkeeseen.

Asioiden perustana olevat tosiseikat

- 11 Von Löwis on saksalainen ja Alvarez-Cotera espanjalais-sveitsiläinen. Molemmat asuvat Sveitsissä, von Löwis on asunut siellä vuodesta 1964 ja Alvarez-Cotera vuodesta 1970. He ovat toimineet freelancetulkkeina yhteisön toimielimissä, von Löwis vuodesta 1973 lähtien noin 125—135 päivää vuodessa ja Alvarez-Cotera vuoden 1986 maaliskuusta lähtien noin 40—50 päivää vuodessa.
- 12 Koska komissio on pidättänyt yhteisön veron freelancetulkkien palkoista 1.1.1989 lähtien, kantajat joutuvat mahdollisesti maksamaan tästä palkasta kaksinkertaisen veron, koska siitä on mahdollisesti maksettava Sveitsin tulovero.

- 13 Alvarez-Cotera on vuoden 1994 puitesopimuksen 22 artiklan nojalla 23.4.1996 vaatinut, että komissio palauttaa hänelle hänen vuodesta 1989 maksamansa yhteisön veron, ja von Löwis puolestaan esitti 8.7.1996 komissiolle samanlaisen vaatimuksen hänen vuodesta 1989 lähtien maksamansa yhteisön veron palauttamiseksi.
- 14 Sen jälkeen kun yhteisen tulkkaus- ja konferenssipalvelun konferensseista vastaavan osaston osastopäällikkö oli hylännyt vaatimukset, kantajat esittivät samanlaiset vaatimukset toimivaltaisille pääjohtajille.
- 15 Myös nämä vaatimukset hylättiin 25.9.1996 ja 21.10.1996 tehdyillä päätöksillä sillä perusteella, että kantajat olivat ennen vuotta 1994 toimineet tulkkeina tietoisina Association internationale des interprètes de conférences kanssa tehdyistä puitesopimuksista ja sillä perusteella, että vuoden 1994 puitesopimuksen 8 artiklan kolmas kohta koskee vain vuodesta 1994 lähtien suoritettuja palveluja. Komissio vaati esittämään Sveitsin veroviranomaisille maksettuja veroja koskevat tositteet yhteisön veron palauttamista varten viimeksi mainitun määräyksen nojalla.

Asian käsittelyn vaiheet

- 16 Kantajat nostivat käsiteltävinä olevat kantheet, jotka saapuivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 9.12.1996 ja jotka koskevat yhteisön veron palauttamista.
- 17 Saksan liittotasavalta pyysi 22.5.1997 saada osallistua oikeudenkäyntiin asiassa T-204/96 tukeakseen kantajan vaatimuksia. Väliintulohakemus hyväksyttiin 11.7.1997 annetulla määräyksellä.

- 18 Asiat T-202/96 ja T-204/96 yhdistettiin 18.11.1997 annetulla määräyksellä suullista käsittelyä ja tuomion antamista varten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 50 artiklan nojalla.
- 19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin siirsi kolmannen jaoston käsiteltäviksi alun perin määrätyt asiat 4.2.1998 tekemällään päätöksellä työjärjestyksen 14 ja 51 artiklan mukaisesti laajennetun kolmannen jaoston käsiteltäviksi.
- 20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu kolmas jaosto) päätti aloittaa suullisen käsittelyn esittelevän tuomarin esityksestä. Se pyysi prosessinjohtotoimena komissiota esittämään sille tiettyjä tietoja.
- 21 Asianosaisten suulliset lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suullisiin kysymyksiin kuultiin 5.5.1998 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

- 22 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ottaa kanteet tutkittavaksi;

— kumoaa 25.9.1996 ja 21.10.1996 tehdyt päätökset;

- toteaa, että yhteisön veron pidättäminen kantajilta oli lainvastaista ja/tai kumoaa puitesopimuksen 8 artiklan;
- määrää komission pidättämän ja/tai kantajien maksaman yhteisön veron palauttavaksi 1.1.1989 lähtien tuomion antamispäivään asti 8 prosentin suuruisine tai laillisine korkoineen;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteet;

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 Väliintulija vaatii asiassa T-204/96, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyy yhteisön veron palauttamista koskevan pyynnön.

Kantajien työsuhteen oikeudellinen luonne

25 Asianosaiset eivät ole riitauttaneet sitä selvänä pidettävää seikkaa, että koska kantajat ovat lyhytkestoisten ja jatkuvasti vuodesta vuoteen uudistettujen sopimusten perusteella palvelukseen otettuja ylimääräisiä tulkkeja, heidän ei ole katsottava olevan virkamiehiä tai palvelussuhteen ehdoissa tarkoitettuja toimihenkilöitä (asia 43/84, Maag v. komissio, tuomio 11.7.1985, Kok. 1985, s. 2581, 23 kohta ja asia 111/84, Cantisani, tuomio 11.7.1985, Kok. 1985, s. 2671, 13 kohta), vaan heidän on katsottava olevan sellaisessa sopimussuhteessa komission kanssa, johon sovelletaan Belgian lain yksityisoikeudellisia säännöksiä puitesopimusten 23 artiklan nojalla

kaikkien niiden kysymysten osalta, joista ei ole määrätty yksittäisissä palvelukseenottoa koskevissa sopimuksissa eikä puitesopimuksissa.

- 26 Tämän johdosta käsiteltävinä olevilla kanteilla on sopimussuhteinen peruste.

Tutkittavaksi ottaminen

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivallan puuttumista koskeva väite

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 27 Komissio katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ei ole toimivaltaa käsitellä näitä kahta kannetta siltä osin kuin ne koskevat ennen 1.8.1993 tehtyjä sopimuksia, joista olisi tullut nostaa erillinen kanne yhteisöjen tuomioistuimessa. Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta tehdyn päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom muuttamisesta 8 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyn neuvoston päätöksen 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21; jäljempänä neuvoston päätös) 3 artiklan toisessa kohdassa rajoitetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivalta luonnollisten henkilöiden oikeuspaikkalausekkeen nojalla nostamien kanteiden osalta — jollaisesta on kyse käsiteltävänä olevassa asiassa — vain neuvoston päätöksen voimaantulon eli 1.8.1993 jälkeen tehtyjen sopimusten täytäntöönpanoa koskeviin riitoihin.
- 28 Kantajat, joita väliintulija olennaisilta osin tukee, katsovat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on toimivalta tutkia heidän kanteensa, koska ne on nostettu vuoden 1994 puitesopimuksen voimaantulon jälkeen ja koska ne koskevat

jatkuvaa, useista lyhytkestoisista sopimuksista muodostuvaa oikeussuhdetta komission kanssa, eikä niiden käsittely eri osissa ole tarkoituksenmukaista.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 29 Käsiteltävinä olevat kanteet koskevat sitä, oliko laillista pidättää yhteisön vero niiden kahden puitesopimuksen, joista ensimmäinen koski vuosien 1989 ja 1994 välistä aikaa ja toinen vuosien 1994 ja 1998 välistä aikaa, samanlaisten määräysten nojalla palkoista, jotka komissio maksoi kantajille 1.1.1989 lähtien tehtyjen perättäisten yksittäisten sopimusten perusteella, jotka olivat sisällöltään asiallisesti samanlaiset.
- 30 Hyvän oikeudenhoidon ja kantajien oikeusturvan mukaista on, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutkii asiat kokonaisuudessaan riippumatta siitä, onko palveluksenottoa koskevat yksittäiset sopimukset tehty ennen neuvoston päätöstä vai sen jälkeen (vrt. asia 109/81, Porta v. komissio, tuomio 1.7.1982, Kok. 1982, s. 2469, 10 kohta).
- 31 Toimivallan puuttumista koskeva komission väite on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntiväite, joka koskee väärän oikeussuojakeinon käyttämistä

- 32 Komissio väittää, että kantajat ovat yrittäneet hämärtää sopimussuhteeseen perustuvan kanteen ja kumoamiskanteen välistä olennaista eroa. Kantajat eivät voi katsoa, että sopimuksessa määrätyn sovittelumenettelyn päättävä komission toimenvälikappale olisi päätös, eivätkä he voi vaatia sen kumoamista.

33 Kantajat katsovat, että riitaa ei voida luonnehtia yksityisoikeudelliseksi, koska komissio on toiminut julkisen viranomaisen ominaisuudessa eikä sopimuspuolena pidättäessään lainvastaisesti yhteisön veron.

34 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa ainoastaan, että kuten kantajien vaatimuksista ilmenee, he vaativat käsiteltävinä olevien asioiden sopimussuhteisen perusteen mukaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoittaa komission palauttamaan heille yhteisön veron, ja he väittävät, että puitesopimusten määräyksiltä, joiden nojalla vero on pidätetty, puuttuu oikeudellinen perusta.

35 Tämän johdosta komission oikeudenkäyntiväite on hylättävä.

Oikeudenkäyntiväitteet, jotka koskevat menettelysääntöjen rikkomista

36 Komissio huomauttaa, että kantajat eivät ole liittäneet kanteeseensa kaikkien palvelukseenottoa koskevien, oikeuspaikkalausekkeen sisältävien sopimusten kappaletta, mikä on vastoin työjärjestyksen 44 artiklan 5 a kohtaa.

37 Kantajat esittävät, että he ovat asiaankuuluvasti jättäneet kanteensa mukana sekä sovellettavat puitesopimukset että kappaleen palvelukseenottoa koskevista sopimuksistaan edellä mainitun määräyksen mukaisesti.

38 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kantajat ovat sääntöjä noudattaen liittäneet kanteeseensa oikeuspaikkalausekkeen sisältävät, palvelukseenottoa

koskevat sopimukset työjärjestyksen 44 artiklan 5 a kohdan mukaisesti, ja että koska sopimusten määräysten sisältö oli samanlainen, kantajilla ei ollut velvollisuutta esittää kaikkia perättäisiä palvelukseenottoa koskevia sopimuksia.

- 39 Toiseksi komissio väittää, että kantajat eivät ole yksilöineet tarkasti sitä yhteisön veron määrää, joka heidän palkastaan on pidätetty.
- 40 Kantajat huomauttavat, että he riitauttavat jo periaatteessa sen, että heidän palkoistaan pidätetään yhteisön vero, ja että tarkan määrän ilmoittamatta jättäminen ei voi aiheuttaa heidän kanteensa tutkimatta jättämistä.
- 41 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kantajat ovat noudattaneet menettelysääntöjä kanteen nostaessaan ja että näin ollen se voi lausua sekä komission suorittaman yhteisön veron pidättämisen lainmukaisuudesta sinänsä että palautusvaatimuksista. On selvää, että palautusvaatimukset koskevat määriä, jotka komissio on itse pidättänyt, joten se voi siten määritellä niiden suuruuden.
- 42 Kolmanneksi komissio väittää, että kantajat eivät ole edes yrittäneet osoittaa sitä oikeussääntöä, jonka perusteella he voivat riitauttaa kahden asiassa merkityksellisen puitesopimuksen 8 artiklan, ja että he ovat näin ollen selvästi rikkoneet velvoitetta esittää ”yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista” työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.
- 43 Kantajat esittävät, että toisin kuin vastaaja väittää, he ovat esittäneet oikein ne syyt, joiden perusteella he katsovat, että komissio on soveltanut heidän osaltaan väärin puitesopimusten 8 artiklaa.

- 44 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa, että kantajat ovat selvästi esittäneet asiassa merkityksellisiin yhteisön oikeuden säännöksiin ja määräyksiin vedoten, että komissiolla ei ole ollut toimivaltaa suorittaa riidanalaisia veronpidätyksiä.
- 45 Näin ollen oikeudenkäyntiväitteet, jotka koskevat menettelysääntöjen rikkomista, on hylättävä.

Oikeudenkäyntiväite, joka koskee kantajien myöntymistä yhteisön veron pidättämiseen

- 46 Komissio huomauttaa, että kantajat ovat vuodesta 1989 alkaen hyväksyneet sen, että he ovat velvollisia maksamaan yhteisön veron, ja että he yrittävät nyt saada yhteisön veron palautuksen odotettuaan useita vuosia ennen kanteen nostamista.
- 47 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että tämä oikeudenkäyntiväite on ratkaistava pääasian käsittelyn yhteydessä, sillä se liittyy olennaisesti pääasiaan.

Pääasia

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 48 Kantajat, joita väliintulija asiassa T-204/96 olennaisilta osin tukee, korostavat, että neuvosto on määritellyt pöytäkirjan 13 artiklan nojalla Euroopan yhteisöille suoritettavaan veroon sovellettavien edellytysten ja menettelyn vahvistamisesta 29 päi-

vänä helmikuuta 1968 annetussa asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 260/68 (EYVL L 56, s. 8) yhteisöjen virkamiehilleen ja muille toimihenkilöilleen maksamistaan palkoista suoritettavaa yhteisön veroa koskevat edellytykset ja yksityiskohtaiset säännöt.

- 49 Kantajat väittävät, että koska freelancetulkit eivät ole virkamiehiä eivätkä palvelusuhteen ehtojen mukaisia muita yhteisöjen toimihenkilöitä, komissio on tehnyt selvän oikeudellisen virheen pidättäessään yhteisön veron heidän palkastaan puitesopimusten 8 artiklaan vedoten, kun puitesopimukset on tehty kansainvälisen yksityisoikeudellisen järjestön kanssa ja kun niihin sovelletaan yksityisoikeutta.
- 50 Komissio esittää, että freelancetulkkien velvollisuus maksaa yhteisön veroa perustuu sopimukseen siten, että pacta sunt servanda -periaatteen mukaisesti kantajat eivät voi kiistää sopimustensa lainmukaisuutta, kun kyseessä ei ole petollinen menettely, erehdys, pakottaminen tai muu tällainen seikka. Komissio katsoo lisäksi, että puitesopimusten 8 artiklaa ei voida käsitellä erillään puitesopimusten muista säännöksistä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 51 Pöytäkirjan 13 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään verosta, joka maksetaan yhteisöille palkoista, jotka ne ovat maksaneet virkamiehilleen ja muulle henkilöstölle.
- 52 Tämän määräyksen nojalla edellä mainitun asetuksen N:o 260/68 2 artiklassa velvoitetaan henkilöt, joihin sovelletaan henkilöstösääntöjä tai palvelussuhteen ehtoja, paikallisia toimihenkilöitä lukuun ottamatta, maksamaan yhteisön vero.

- 53 Koska kantajien ei freelancetulkkeina voida katsoa olevan virkamiehiä eikä palvelussuhteen ehtojen mukaisia muita toimihenkilöitä, komissio ei ole voinut lainmukaisesti pidättää yhteisön veroa asianomaisille maksamistaan palkoista 1.1.1989 alkaen.
- 54 Lisäksi pöytäkirjan 13 artiklan systematiikan mukaan siitä, että virkamiehet ja muut yhteisöjen toimihenkilöt ovat velvollisia maksamaan yhteisön veron tämän artiklan ensimmäisen kohdan nojalla niistä palkoista, jotka yhteisöt maksavat heille, seuraa välttämättä, että asianomaiset vapautetaan maksamasta kansallista veroa näistä samoista palkoista tämän säännöksen toisen kohdan mukaisesti.
- 55 Tätä periaatetta täsmennetään niiden Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön ryhmien määrittämisestä, joihin sovelletaan pöytäkirjan tiettyjä määräyksiä, 25 päivänä maaliskuuta 1969 annetun neuvoston asetuksen (Euratom, EHTY, EY) N:o 549/69 (EYVL L 74, s. 1), sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna, 2 artiklan a alakohdassa, jonka mukaan pöytäkirjan 13 artiklan toisen kohdan määräykset koskevat vain henkilöitä, joihin sovelletaan henkilöstösääntöjä tai palvelussuhteen ehtoja lukuun ottamatta paikallisia toimihenkilöitä.
- 56 Tästä seuraa, että komission kantajille maksamat palkat kuuluvat jäsenvaltioiden verotukselliseen itsemääräämisvaltaan.
- 57 Komissio on tältä osin loukannut jäsenvaltioiden verotuksellista toimivaltaa pidättämällä riidanalaisen yhteisön veron.

- 58 Kantajien veron palauttamista koskevat vaatimukset on siten hyväksyttävä ja komission esittämät väitteet siitä, että kantajat olisivat myöntyneet yhteisön veron pidättämiseen ja että puitesopimusten määräyksiä ei voida tarkastella toisistaan erillään, on hylättävä (ks. edellä 50 kohta). Sopimuspuolten tahtoon ja sopimuksen tasapainoon ei voida perustellusti vedota lainvastaisten velvoitteiden täytäntöön panemiseksi tai niiden ylläpitämiseksi.
- 59 Edellä esitetystä seuraa, että komissio on velvoitettava palauttamaan kantajille se yhteisön veroksi katsottu määrä, jonka komissio on lainvastaisesti pidättänyt maksetuista palkoista 1.1.1989 lähtien, Belgian lain mukaisine viivästyskorkoineen, siitä päivästä lähtien, kun kumpikin kantaja esitti ensimmäisen kerran oman palautusvaatimuksensa (ks. edellä 13 kohta), maksun suorittamiseen saakka.

Oikeudenkäyntikulut

- 60 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajien vaatimuksen mukaisesti.
- 61 Väliintulijana asiassa T-204/96 esiintynyt Saksan liittotasavalta vastatkoon omista oikeudenkäyntikuluistaan työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) **Komissio veloitetaan palauttamaan kantajille se yhteisön veroksi katsottu määrä, joka on pidätetty komission kantajille maksamista palkoista 1.1.1989 lähtien, Belgian lain mukaisine viivästyskorkeineen siitä päivästä lähtien, kun kumpikin kantajista esitti ensimmäisen kerran oman palautusvaatimuksensa, maksun suorittamiseen saakka.**
- 2) **Kantajien vaatimukset hylätään muilta osin.**
- 3) **Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**
- 4) **Saksan liittotasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Tiili

Briët

Lenaerts

Potocki

Cooke

Julistettiin Luxemburgissa 16 päivänä heinäkuuta 1998.

H. Jung

V. Tiili

kirjaaja

kolmannen jaoston puheenjohtaja